

545. — Num uxor debitum viro onanistae reddere vel ab eodem petere possit, 530. — Quanta sit obligatio debiti reddendi vel petendi, 552. — Quae a debito reddendo excusent, 555.

Defectus. Quatenus venditor teneatur manifestare emptori occultos rei defectus vel pro iis securitatem praestare, I. 627, 629. — Quatenus et qua ratione reparandus sit defectus in confessione admissus si error ad valorem sacramenti pertineat, II. 576; — si error cedat in damnum tertii vel ipsius poenitentis, 577; — si error neque valori confessionis ob-sit, neque ulli noceat, 578. — Num mutui defectus ante sponsalia vel matrimonium manifestandi sint, 445.

Degradatio. Quid sit, II. 615.

Delectatio. Quae dicatur morosa, I. 169. — Ejus reatus, 172. — Delectatio de cogitatione rei malae vel de modo quo malum patratum sit, 175. — Num liceat sponsis vel viduis gaudere de copula in matrimonio habenda vel habita, 174. — Quid delectatio venerea, sensibilis, intellectualis, 589.

Delegare. Quibus delegari possit facultas approbandi confessarios, II. 526; — assistendi matrimonio, 497. — Num possint omnes parochi unius civitatis se generaliter mutuo delegare ad assistendum matrimonii, *ib.*

Denuntiatio. Quid sit denuntiatio evangelica, I. 220. — Num imponenda sit alumnis a confessario, 221. — Quando liceat vel obliget denuntiatio judicialis, II. 10. — v. Sollicitatio in confessione.

Depositio. Quid sit, II. 615.

Depositum. Quid sit et quotuplex, I. 625. — Obligationes depositarii et depositoris, *ib.*

Desiderium. Efficax, inefficax, I. 169. — Ejus malitia, 170. — Quatenus liceat sub conditione quae omnem malitiam auferat, *ib.* — Num liceat inefficaciter desiderare rem malam propter effectum bonum, 171; — vel malum optare proximo, 250.

Desperatio. Quid sit; ejus malitia, I. 208.

Detractio. Directa, indirecta; calumniosa, simplex, I. 418. — Ejus reatus, 419. — Quando censenda sit graviter laesiva famae alienae, 420. — Quatenus peccet detractionem auscultans, 425.

Diabolus. Num peccent ejus nomen crebrò usurpantes, I. 297.

Diaconatus. Num sit sacramentum et quam potestatem conferat, II. 425. — Materia et forma, 427. — Num a presbytero conferri possit, 450.

Diaconus. Quando possit solemniter bapti-

zare, II. 159; — Eucharistiam distribuere vel sibi ipsi sumere, 181.

Dignitas peccantis num sit in confessione accusanda, II. 287.

Dimittere. Quas ob causas liceat dimittere professos votorum simplicium, II. 82. — Quatenus dimissi maneant suspensi, 619.

Disparitas cultus, matrimonii impedimentum, consuetudine introductum, II. 487. — Num adsit quando dubitatur num una vel utraque pars fuerit baptizata, 488. — Quae condiciones exigendae ubi in ea dispensetur, 489. — Num sint proclamanda banna nubentium cum infideli, 451.

Dispensare, dispensatio. Quid sit dispensatio expressa, tacita, I. 117. — Dispensandi potestas ordinaria, delegata simpliciter vel ad universitatem causarum, *ib.* — Potestas dispensandi in legislatore et in inferioribus, 118. — Num Superior secum ipso dispensare possit, 120. — Num liceat mercedem accipere pro dispensationibus, 288.

Dispensationis causa quanta requiratur, I. 121. — Num valeat dispensatio obienta per expressionem falsi vel reticentiam veri aut metu extorta, 122.

Dispensationis cessatio. Cessante totaliter causa motiva, I. 125. — Per revocationem vel renuntiationem, 124.

Dispensationes matrimoniales. Quae obtineri possint a variis Congr. Romanis, II. 522; — ab episcopo, 525. — Quam normam sequi debeat episcopus in iis concedendis, *ib.* — Num semper supponant justam causam, 524. — Praecipuae causae legitimae, 525. — A quo dispensationes petere debeat parochus vel confessarius, 526. — Quae in iis petendis sint exprimenda, 527. — Quid agendum si impedimentum occultum concurrat eum publico, *ib.* — Dispensationum varia executio pro forma commissoria vel gratiosa, 529. — Ad quem dirigi soleant dispensationes pro utroque foro; *ib.* — De exsequendis dispensationibus Datariae, 550; — S. Poenit. pro foro externo, 551; — S. Poenit. pro foro interno, 552. — Forma exsequendae dispensationis, 555.

Distillatio. Quid sit, I. 588. — Ejus reatus, 401.

Distinctio peccatorum, v. Peccatum.

Distractio. Ejus reatus in oratione, II. 59; — in conficiendis sacramentis, 116; — inter celebrandum, 255.

Divinatio. Quid sit et quotuplex, I. 264. — Ejus malitia, 265 seqq.

Divortium quoad vinculum matrimonii fidelium, sive rati, sive consummati, II.

535; — matrimonii infidelium, donec uterque manet infidelis, 539. — Quatenus fieri possit postquam alterutra pars baptismum suscepit, *ib.* — Quae interpellatio ante facienda, *ib.* — Dispensatio ab hac interpellatione ejusque effectus, *ib.* — Quo momento solvatur matrimonium, *ib.* — Libri divortium propugnantes, I. 452.

— quoad torum et habitationem. Ob adulterium, II. 536. — Ob mutuum consensum, 537. — Ob haeresim vel apostasiam, *ib.* — Ob periculum animae vel corporis, 538. — Ob molestam cohabitationem, *ib.* — Quatenus divortium facturi ad iudicem ecclesiasticum recurrere debeant, *ib.*

— civile. Mala lex qua statuitur, 561. — Num ipsa divortii pronuntiatio sit intrinsece mala, *ib.* — Quatenus liceat conjugibus petere divortium, 562; — advocatis pro divortio causam dicere, *ib.* — Iudicibus sententiam divortii ferre, *ib.* — Magistratibus illam proclamare vel divortio civili separatos ad novas nuptias civiles admittere, *ib.*

Dolus. Quatenus irritet contractum, I. 590.

Domicilium. Quibus condicionibus acquiratur, I. 99. — Quasi domicilium, 100. — Quomodo utrumque amittatur, 101. — Quis episcopus proprius ordinandi ratione domicilii, II. 451.

Dominium. Quid sit, I. 465. — Ejus limites, *ib.* — Perfectum, imperfectum; directum, indirectum; humile, altum, 466. — Domini objectum, 467; — subjectum, 468. — Quibus titulis acquiratur, 479. — Quatenus domini capaces sint religiosi simplicium votorum, II. 90; — solemniter professi, 91.

Donatio. Quid sit et quotuplex, I. 609. — Donatio inter vivos quos effectus producat, 610. — Qui sint illius accipiendae capaces, *ib.* — Quid si donatio fiat personae morali cui jure divino vel ecclesiastico competat, sed a Statu denegetur capacitas accipiendi bona, *ib.* — Quomodo donatio revocari possit, *ib.* — Quatenus subjaceat collationi, 670. — Donatio mortis causa quid sit et quos effectus habeat, 672.

Dos. Quid sit et quae jura singulis conjugibus in eam competant, I. 475. — Defectus dotis, causa canonica dispensationis matrimonialis, II. 525.

Dubiae fidei possessor. Ad quid teneatur, I. 555. — Num, perseverante dubio, rem possessam retinere possit, 555 seqq.

Dubium. Negativum, positivum; strictum, latum; speculativum, practicum; juris, facti, I. 52. — Dubium practicum quo-

modo deponendum, 55. — Dubia temeraria num pertingere possint ad peccatum grave, 427. — Dubia de personis quatenus sint in meliorem partem interpretanda, *ib.*

Duellum. Quid sit, I. 579. — Quatenus liceat publica vel privata auctoritate susceptum, 580. — Num liceat ad actualem defensionem honorum magni momenti vel cum pacto dirimendi certaminis post primum sanguinem fustum, 581. — Num peccent duellum fiete offerentes, etc., 582. — Libri duellum propugnantes, 452. — Restitutionis obligatio e duello, 567. — Censura contra duellum patrans, etc., II. 595. — Quatenus morientes in duello privandi sint ecclesiastica sepultura, 628. — Irregularitas e duello oriunda, 657.

E

Ebrietas. Malitia ebrietatis perfectae, I. 185; — imperfectae, 184. — Num liceat se vel alium inebriare ad grave malum vitandum, 185 seqq. — Quatenus imputentur mala quae in ebrietate fiunt, 187.

Ecclesia. Quomodo polluat, II. 242. — Quomodo polluta reconcilietur, 245. — Quomodo exsecretur, *ib.* — Ecclesiae visitatio ad lucrandas indulgentias plenarias, 405. — Ecclesiae visitandae ad lucrandum jubilaum, 412. — Censurae in eos qui vacantium ecclesiarum cathedralium regimen suscipiant a sola potestate laica nominati vel praesentati et in eos qui eosdem adjuvent, 592, 618, 624. — Censura contra eos qui ad regimen ecclesiarum et monasteriorum recipiant provisos a S. Sede antequam Litt. Apost. exhibuerint, 168.

Ecclesiae vetitum, impedimentum matrimonii, quas ob causas e a quibus ferri possit, II. 510.

Effectus. Condiciones requisitae ut effectus mali imputentur agenti, I. 15; — ut liceat permittere effectum malum, 14. — Num effectus peccati in confessione accusandus sit, II. 289.

Eleemosyna. Quid sit, I. 222. — Quatenus obliget praeceptum eleemosynae in necessitate extrema, gravi, communi, 225 seqq. — Quas personas afficiat, 226. — Num religiosus eleemosynas dare possit e rebus ad usum suum concessis, II. 95. — Eleemosyna praescripta ad lucrandum jubilaum, 412. — Quomodo eam facere possint pauperes vel religiosi, *ib.*

Emptio venditio. Quid sit et quo momento dominium transferat, I. 625. — Ejus materia, *ib.*

Emptor. Ejus obligationes, I. 650.

Ephemerides pravae. Quatenus jure naturali prohibeatur eas imprimere, vendere, emere, clientibus proponere, articulis nuntiisve insertis juvare, I. 240. — Quatenus eadem lege positiva prohibeantur, 432. — Qua licentia indigeant viri ecclesiastici ad eas moderandas, 460.

Epikeia. Quid sit et quem usum habeat, I. 115.

Epileptici. Quatenus sint irregulares, II. 656.

Episcopatus. Num sit sacramentum, II. 425. — Ejus materia et forma, 428. — Ejus minister, 450.

Episcopus. Ejus potestas legifera, I. 87. — Num possit dies festos suppressere vel novos instituere, 433. — dispensare in dispositionibus foundationis missarum, II. 255. — Num teneatur celebrare pro grege, 225 seqq. — Num possit jubere ut fideles apud parochum confiteantur, 528. — Quis episcopus proprius ordinandi, 451. — Quid requiratur ut episcopus ordinare possit alienum subditum, 452. — Num possit praecipere ut confessio praemittatur matrimonio, 462. — vel taxas petere pro dispensationibus matrimonialibus, 528. — Ejus potestas censuras ferendi, 565. — Num eadem maneat si ipse vel subditus extra dioecesim versetur, 567. — Quatenus citari possit coram iudice laico, 590. — v. Privilegia episcoporum.

Error. Quid sit et quomodo influat in voluntarium, I. 16 seqq. — in contractibus quomodo se habere possit, I. 588. — Quatenus eos irritet, 589. — in matrimonio. Quando sit substantialis et quo jure matrimonium dirimat, II. 471. — Quid de errore accidentali, *ib.* — Quid de errore circa officia matrimonialia, *ib.*

Eucharistia (SS.). Quid sit, II. 167. — Ejus materia remota, 168 seqq. — Quatenus liceat consecrare panem azymum vel fermentatum, 170. — hostiam minorem, fractam vel maculatam, *ib.* — Eucharistiae forma quae sit valida et licita, valida sed illicita, invalida, 176 seqq. — dubia, 177. — Quando oporteat vel liceat formam condicionate repetere, *ib.* — Eucharistiae conficiendae minister, 180. — v. Missa.

Eucharistiae distribuendae minister quis sit ex ordinatione, II. 180. — Quando Eucharistia licite distribuatur a sacerdote, a diacono, a laico, 181. — Quando iidem licite sibi ipsis Eucharistiam ministrent, 182. — Ritus Eucharistiae distribuendae, 187. — Quatenus peccet eam distribuens sine stola vel superpelliceo, sine lumine, aliis digitis quam pollice et indice, *ib.* — Quibus diebus licite distribuatur, *ib.* — Quibus horis, 188. — Obligatio precum rubricalium, *ib.*

Eucharistiam asservare in quibus ecclesiis liceat, II. 183. — A quo custodienda sit, *ib.* — Qua ratione asservanda, *ib.*

Eucharistia ad infirmos deferenda publice, II. 183. — Quatenus liceat eam deferre sine lumine, currendo, equitando, capite aperto, noctu, 186.

Eucharistiae subjectum, v. Communio.

Evictio. Ejus effectus, I. 525 seqq.; 626.

Examen conscientiae. Quatenus ante confessionem requiratur, II, 501. — Qua diligentia et methodo sit peragendum, 502. — Quando graviter ob ejus defectum peccetur, 505.

Examen sponsorum. Generale, speciale, II. 454. — Quatenus utrumque requiratur, *ib.*

Excommunicatio. Quid sit, II. 580. — Major, minor, 581. — Majoris effectus, 582 seqq.

Excommunicatus. Toleratus, vitandus, II. 581. — Censura contra communicantes cum nominatim excommunicatis a Papa in crimine criminosis, 605; — contra clericos cum iisdem communicantes in divinis, *ib.*

Exempti. Quatenus Regulares exempti legibus Ordinariorum subsint, I. 97; — vel ab iisdem dispensationes accipere possint, 120. — v. Regulares.

Exemptio. Quid sit, I. 97. — Quibus religionis personis et domibus competat, II, 105.

Exorcismi, v. Adjuratio.

Expositi. Num sint baptizandi, II. 152. — Quis eorum episcopus proprius ratione originis, 451.

Expropriatio coacta. Quibus legibus subsit, I. 466.

F

Facultas. Num facultas dispensandi in votis contineat facultatem dispensandi in juramentis, I. 507. — Quae facultates suspendantur tempore jubilaei, II. 415.

Fama. Quid sit, I. 418. — Num liceat propriae famae nocere, 424. — Quatenus et quomodo restituendum sit pro fama injuste laesa, 562. — Causae ab hac restitutione excusantes, 565.

Familiares. Qui dicantur apud Regulares,

II. 558. — Num incurrant casus reservatos ab episcopo, 545.

Familiaritas. Quis sit episcopus proprius ratione familiaritatis, II. 451.

Famuli. Quatenus possint cooperari peccatis dominorum, I. 245. — Eorum relationes cum heris, 534. — Officia erga heros, 535. — Quatenus iis liceat occulta compensatio erga heros, 505. — Gravitas furti a famulis apud heros commissi, 508. — Num teneantur compensare damna heri quae non impediverint vel quorum auctores non denuntiaverint, 546.

Fecundatio artificialis. Num tollat impotentiam, II. 505. — Num liceat, 545.

Faenus, v. Auctarium, Mutuum.

Festa. Eorum sanctificatio lege ecclesiastica praecipitur et determinatur, I. 532, 544. — Per se nullum aliud opus religiosum possit quam assistentiam Missae, 558. — Quatenam hodie vigeant, 453.

Fictio. Num liceat in juramento, I. 504.

Fides. Quid sit, I. 190. — Ad quid obliget praeceptum fidei internum, 195. — Quando idem obliget per se vel per accidens, 194 seqq. — Ad quid obliget praeceptum fidei externum profitendae, qua negativum et qua positivum est, 196. — Quatenus peccet fidem dissimulans, 197. — Fidei professio a quibus emittenda sit, *ib.*

Filifamilias. Qui sint, I. 469. — Quatenus de bonis suis disponere possint, 470. — Eorum jus in laboris sui lucrum, 471. — Num injusti sint si bona concessa contra mentem concedentis adhibeant, 472. — Quando furta parentibus facta evadant gravia, 508. — Quid ludo exponere possint, 660.

Finis. Praecipuus fons moralitatis, I. 56. — Intrinsecus, extrinsecus; simpliciter, secundum quid ultimus; positive, negative ultimus; primarius, secundarius, *ib.* — Finis graviter mali, leviter mali vel indifferentis influxus in actionem, 57. — Finis influxus in objectum de se bonum vel malum, 58.

Foetus. Qui et qua ratione baptizandi sint, II. 141. — Quid de foetibus monstruosis, 142. — Quid de foetu nondum extra uterum posito, 145.

Fornicatio. Quid sit, I. 591. — Ejus reatus, *ib.* — Quatenus inducat obligationem restitutionis, praecedente vel non praecedente matrimonii promissione, 568 seqq.

Fortitudo. Quid sit, I. 246. — Quae vitia ei opponantur per defectum vel excessum, *ib.*

Franco-Murarii, v. Massones.

Funera civilia. Quatenus iis interesse liceat, I. 256.

Furtum. Quid sit, I. 500. — Materia furti relative vel absolute gravis, 506 seqq. — Quid si res sublata ad plures pertineat, 509; — vel si fiant plura furta minuta, 510.

G

Gaudium. Quid sit gaudium de malo, I. 169. — Ejus reatus, 170. — Num liceat gaudium de actione mala propter effectum bonum, 171.

Gratitudo. Quid sit, I. 248. — Quomodo violatur, *ib.*

Gula. Quid sit et quomodo committatur, I. 180. — Num ad gulam pertineat manducare vel bibere ob solam voluptatem, 181. — Gulae malitia, 182.

H

Habitatio. Quid complectatur jus habitationis, I. 493.

Habitus (propensio). Quatenus in voluntarium influat, I. 25.

Habitus clericalis. Qualis esse debeat e jure communi vel particulari, II. 52. — Qui clerici ad eum deferendum teneantur, 54. — Quatenus eo dimisso peccent, *ib.*

Heres. Quam obligationem habeat implendi vota defuncti, I. 518; — implendi ejus promissiones, 608; — sustinendi cetera ejus onera et debita, 669. — Heredes ab intestato, 667. — Qui sint heredes necessarii, 676. — Quatenus testator teneatur providere heredibus non necessariis, 678. — Num heres debeat monere legatarium de jure suo, 680.

Haeresis. Quid sit, I. 205. — Ejus malitia, 204. — Quatenus sit causa separationis conjugum quoad torum et habitationem, II. 557. — Quo sensu inter casus episcopales poni possit, 581.

Haeretici. Quatenus subdantur legibus ecclesiasticis, I. 94. — An liceat ab iis sacramenta petere, 199; — eorum templis ingredi vel religiosis functionibus interesse, 200; — comitari eorum funera aut ministellum ad moribundum vel defunctum vocare, 201; — eorum templis aedificandis operam vel pecuniam conferre, 257. — Quatenus baptizandi sint haeticorum infantes, II. 148; — vel liberi adulti, 151. — Num patrini esse possint, 158. — Quomodo cum Ecclesia reconciliandi sint, 259. — Quatenus absolvi possint in articulo mortis, 298. — Quis

eorum episcopus proprius ratione originis post baptismum sub conditione iteratum, 431. — Num subdantur haeretici impedimentis matrimonii, 466. — Num valeant matrimonia ab haereticis inter se vel cum parte catholica inita, 500. — Num casus Apostoli applicari possit haeresim profitentibus, 559. — Num liceat eos qui in bona fide sunt admittere ad sacramenta, 582: — vel ad partem suamendam in sacris caerimoniis, 585. — Excommunicatio contra haereticos, 586. — A quo absolvi possint, *ib.* — Num possint sepeliri in loco sacro, 627. — Num sint irregulares haeretici eorumque filii, 638.

Herus. Ejus officia erga famulos vel operarios suos, I. 557, 556. — Quatenus teneatur reparare damna ab operariis suis illata, 546. — Quibus modis potissimum injustus erga operarios esse queat, II. 25.

Homicidium. Quando imputetur casuale, I. 575. — Quot species morales habeat homicidium, *ib.* — Restitutio facienda propter homicidium, 565 seqq. — Num restituere teneatur qui moderamen inculpatae tutelae excesserit, 567. — Quatenus homicidium reddat irregularem, II. 640. — v. Occisio.

Honestas publica, matrimonii impedimentum, quid sit, II. 485. — Num oriatur e sponsalibus condicionatis vel occultis, *ib.* — Quas personas complectatur, si orta sit e sponsalibus, *ib.* — Quas, si orta sit e matrimonio rato, 484. — Num oriatur e matrimonio invalido, civili vel aliter forma Tridentina carente, *ib.* — Num perpetuum sit et multiplicetur, *ib.*

Honor. Quid sit, I. 428. — Quatenus et quomodo reparanda sit honoris laesio, 564. — Quae ab hac reparatione excusent, *ib.*

Horae Canonicae. Qui eas recitare teneantur et a quo momento, II. 46. — Num dupliciter peccet qui eas omittat duplici titulo obligatus, 47. — Materio gravis in Horarum omissione, 49. — Quot peccata in omittendis integris Horis committantur, *ib.* — Quid faciendum dubitanti num aliquam Horarum partem recitaverit, 50. — Quo tempore recitandae sint Horae, 55. — Quatenus Matutinum et Laudes recitanda sint ante Sacrum, 54; — vel recitari possint pridie hora 2^a pomeridiana, 55. — Quando recitandae sint Horae parvae, Vesperae, Completorium, 56. — Quid si praevideatur impedimentum pomeridianum, *ib.* — Quod tempus sequendum sit in recitandis Horis, *ib.* — Quo loco, situ, modo recitandae sint Horae, 57. — Quatenus requiratur recitatio integra, continua, devota,

58 seqq. — Quomodo a recitandis Horis excusent: impotentia physica, 60; — impotentia moralis, 61; — necessitas operis praestantioris vel dispensatio, 62. — Quatenus obligent aliae preces in quas obligatio Horarum commutata fuerit, *ib.*

Humilitas. Quid sit, I. 255. — Quomodo concilietur cum veritate et magnanimitate, *ib.* — Quae vitia ei opponantur, *ib.*

Hypnotismus. Quatenus auferat moralem imputabilitatem, I. 15. — Quae phaenomena ex eo prodeant, 272. — Illicitus ad effectus supernaturales obtinendos, *ib.* — Ad effectus probabiliter naturales obtinendos per se licitus, 275. — semper illicitus ubi desunt gravis causa et debita cautela, 274. — Ad quos effectus speciales licite adhibeatur, 275.

Hypotheca. Quod jus speciale in bona creditoris tribuat, I. 605.

I

Idola. Num liceat eorum templis operam aut pecuniam conferre, I. 257; — eorum imagines conficere aut vendere, 258.

Idololatria. Materialis, formalis; perfecta, imperfecta, I. 265.

Ignorantia. Quid sit, I. 16. — Invincibilis, vincibilis; juris, facti, poenae; antecedens, consequens, concomitans, 17. — Simpliciter vincibilis, crassa, affectata, *ib.* — Quatenus a peccato excuset ignorantia invincibilis, 18; — vincibilis, 19. — Quantum sit peccatum ex ignorantia vincibili secutum, 20. — Utrum minuat an augeat peccatum ignorantia simpliciter vincibilis, crassa, affectata, *ib.* — De peccatis ignorantiae, 151. — Quatenus ignorantia excuset a censuris, II. 570.

Illegitimi. Officia parentum erga eos, I. 549. — Num parentibus succedant ab intestato, 667. — Num inter heredes necessarios reputentur, 676. — Num iisdem donationes vel legata facere possint parentes, 679. — Quis eorum episcopus proprius ratione originis, II. 451. — Quatenus sint irregulares, 654. — Quid si de legitimitate discrepet lex civilis a canonica, *ib.*

Immunitas personalis clericorum a legis civilis obligatione, I. 98; — a foro civili, II. 5, 9, 390. — Immunitas localis, v. Asylum ecclesiasticum.

Impedimenta. Num liceat ponere impedimenta legi exsequendae, I. 116.

— Matrimonii. Quatenus sint manifestanda ob proclamationes, II. 432 seqq. — Dirimenta, impediencia; publica, occulta, 465. — Quatenus ea ponere possit

Ecclesia vel Status pro fidelibus, 466; — Status pro infidelibus, 467. — Num impedimenta afficiant ignorantes, *ib.* — Num permaneant urgente gravi metu, 468. — Num liceat matrimonium inire cum impedimento dubio, 469. — Num valeat matrimonium contractum cum impedimento mere existimato, *ib.* — Quot sint impedimenta dirimentia, 470; — impediencia, 509.

Imperfectio. Positiva, negativa, I. 149. — Num sit sacramenti poenitentiae materia, II. 260.

Impotentia, matrimonii impedimentum, quid sit et quomodo a sterilitate discrepet, II. 505. — Quatenus matrimonium dirimat, 504. — Quid agendum dubitanti num impotentia laboret, 505. — Quid si post contractum matrimonium certo vel probabiliter constet de impotentia perpetua antecedente, *ib.* — Quatenus usum validi matrimonii prohibeat, 545.

Impubes. Qui sint naturaliter, I. 587; — secundum jus canonicum, II. 494. — Num valide nubant, *ib.* — Num censuras incurrant, 566.

Imputari. Quatenus imputentur quae voluntarie fiunt, I. 12; — effectus mali, 15 seqq.

Incestus. Quid sit et quem reatum inducat, I. 595.

Index. Munus S. Congr. Indicis, I. 154. — Quatenus vigeat index librorum prohibitorum, 451. — v. Libri pravi.

Indifferens. Num actus indifferens detur concreto inter actus humanos, I. 59. — Respondetur rationibus ob quas dari posse videatur, 40. — Num liceat conficere, vendere, locare res indifferentes cum praevisione abusus, 258.

Indulgentiae. Plenariae, partiales; locales, personales, reales; pro vivis, pro defunctis, II. 402. — Quis eas concedere possit, 403. — Condiciones ad eas lucrandas, 404. — Quo ordine opera praescripta sint peragenda, *ib.* — Num acquiri possint operibus aliunde debitis vel plures simul eodem opere, *ib.* — Notanda de confessione, communionem, visitatione ecclesiae et recitatione precum, 405. — Quo tempore opera praescripta sint adimplenda, 406. — Num suspendantur indulgentiae tempore jubilaei, 415. — Num indulgentia plenaria ratio sit ob quam nulla vel minor poenitentia sacramentalis imponatur, 515.

Infamia. Juris vel facti, II. 637. — Num faciat irregularem, *ib.*

Infantes. Num sint subjecti legi naturali, I. 95; — legi ecclesiasticae, 94. — Num liceat eos exponere, 530. — Quo tempore baptizandi sint infantes parentum fide-

lium, II. 146. — Quatenus infantes parentum infidelium baptizandi sint in mortis articulo, *ib.* — extra mortis articulum, 147. — Quatenus baptizandi sint infantes parentum haereticorum, 148.

Infideles. Num subdantur legibus ecclesiasticis, I. 94. — Quando teneantur credere veritatibus fidei, 194. — Quatenus peccent differendo baptismum, II. 149. — Num liceat eos baptizare antequam mysteria fidei noverint, 150.

Infidelitas. Negativa, privativa, contraria, I. 202. — Ejus malitia, *ib.*

Infidelium matrimonium: v. Affinitas, Cognatio, Divortium.

Infirmus. Num liceat dare s. Hostiam infirmo mediante instrumento vel cum haustu aquae, II. 188. — Num possit extra mortis articulum communicare non jejunus, 202. — Num liceat dare infirmo s. Hostiam per foramen in aesophago terebratum, 204. — Quatenus excusetur a confessionis integritate, 295; — vel ab examine confessionis praemittendo, 502. — Privilegium infirmorum ad lucrandas indulgentias plenarias, 495.

Inimicus. Quomodo sit diligendus, I. 227. — Quatenus ipsi danda sint signa communia vel specialia caritatis, 227 seqq. — Num liceat ab eo poscere juridicam offensionem compensationem, 229. — Ordo et modus in reconciliatione servandi, *ib.* — Num explicanda sint in confessione diversa mala inimico optata, 250. — Num liceat eum a communibus orationibus excludere, 260.

Injuria. Quid sit et quomodo ab offensa discrepet, I. 498. — Realis, personalis; mera, damnosa, *ib.* — Sensus axiomatis: Scienti et volenti non fit injuria, 499.

Integritas confessionis, v. Confessio.

Intentio. Actualis, virtualis, habitualis, interpretativa, praesumpta, I. 10. — Qualis requiratur ad satisfaciendum praecepto de Missa audienda, 541; — in ministro sacramentorum, II. 111 seqq. — in subjecto sacramentorum, 125 seqq. — ad lucrandas indulgentias, 404; — in ministro ordinationis, 453. — Quid sit prima et secunda intentio in Missam celebrante, 218.

Interdictum. Quid sit, II. 621. — Personale, locale, mixtum; generale, speciale; totale, parziale: ab ingressu ecclesiae, 622. — Ejus effectus quoad divina officia, sacramenta et sepulturam ecclesiasticam, 625. — Interdictum personale contra eos qui violant locale, etc., 625.

Interdictus. Quis sit civiliter interdictus, I. 581. — Num valeant contractus ab eo initi, *ib.*

Interpres. Num sit in confessione adhibendus, II. 292. — Num teneatur sigillo, 585.
Interstitia. Quae servanda sint ab ordinandis, II. 456.
Inventio. v. Res amissae, Thesaurus.
Invidia. Quid sit, I. 179. — Ejus malitia, *ib.*
Involuntarium. Quid sit, I. 9. — Simpliter et secundum quid; perfectum et imperfectum, II. — Quatenus causetur metu, 29.
Ira. Quid sit, I. 188. — Ejus malitia, *ib.*
Irregularitas. Quid sit, II. 629. — Ex defectu, ex delicto, 650. — Quomodo multiplicetur, 651. — Quid de irregularitate dubia, *ib.* — Num incurratur ab ignorante, 652. — Quis in ea dispensare possit, *ib.* — Num incurratur a violentibus censuram per exercitium ordinis sacri, 617. 655. — Facultas ab ea dispensandi tempore jubilaei, 415.
Irritatio voti, v. Votum.
Iteratio sacramenti. Quando liceat vel prohibita sit, II. 417. — Quando praecipitur, 118. — v. Baptismus.

J

Jejunium. Quo duplici sensu adhibeatur et quibus diebus vigeat, I. 456. — Utrum divini an ecclesiastici juris sit, *ib.* — Quid importet prout ab abstinence praescindit, 457. — Qualitas et quantitas ciborum, permissa in collatione, *ib.* — Hora principalis refectionis, 458. — Quamdiu eadem protrahi possit, 459. — Quomodo laedatur lex jejunii, *ib.* — Quando haec laesio fit gravis, 440. — Num lex jejunii pergat urgere eum qui duplicem refectionem sumpserit vel inadvertenter jentaverit, 441. — Jejunium praescriptum ad lucrandum jubilaum, II. 412.
Causae a jejunio excusantes. Num excusentur qui jejunium servare nequeant nisi refectionum ordine inverso, 458; — adolescentes, senes sexagenarii, mulieres quinquagenariae, infirmi, mulieres lactantes, pauperes, 443; — opifices, iter agentes, sponte suscipientes laborem eum jejunio impossibilem, 446; — concionatores, professores, studentes, confessarii, 447. — Dispensatio a jejunio a quibus dari possit et quando sit petenda, 448.
Jejunium Eucharisticum. Quid sit, II. 199. — Regulae ad dignoscendum num laesum fuerit, 200. — Quid si probabiliter laesum fuerit, 201. — Quinam ab hac lege excipiantur, 202.

Jubens, v. Mandans.

Jubilaum. Quid sit et quotuplex, II. 411. — Opera ad illud lucrandum praescripta, 412. — Facultates confessariis, durante jubilaio, concessae, 415. — Qua ratione iisdem utendum sit, 414. — Num tollatur reservatio per confessionem invalide factam tempore jubilaei, *ib.* — Num detur pluries frui indulgentiis vel facultatibus jubilaei, *ib.* — Quae facultates tempore jubilaei suspendantur, 415. — Num Regulares vi jubilaei extra Ordinem conferri valeant, 557.

Judex. Quis sit, II. 2. — Quam scientiam et jurisdictionem habere debeat, 5. — Num peccet judex civilis causas ecclesiasticas ad suum tribunal trahens, *ib.* — Diligentia in eo requisita, 4. — Quatenus damna ex inscitia vel neglegentia sua orta reparare debeat, *ib.* — Judicis officium in sententiis vel poenis pronuntiandis, 5. — Num sententiam secundum legem iniquam ferre possit, *ib.* — Quid agendum si causa discussa maneat dubia, 6. — Quid si privata scientia judicis a publica discrepet, 7. — Num liceat judici servare dona extorta vel sponte oblata, 8. — Num recurrendum sit ad judicem ecclesiasticum ut solvantur sponsalia, 447; — vel ut fiat divortium quoad habitationem, 538. — Num liceat judici civili pronuntiare divortium, 562. — Censura contra cogentes judices laicos ad trahendum ad suum tribunal personas ecclesiasticas, 590.

Judicium temerarium. Quid sit, I. 425. — Quando sit grave peccatum, 426.

Juramentum. Quid sit, I. 298. — Assertorium, promissorium; contestatorium, exsecratorium, 299. — Condiciones ad validum juramentum, 300. — Quae formulae sint verum juramentum, 301. — Condiciones ad licitum juramentum, 302 seqq. — An liceat juramentum fictum, 304. — Obligatio juramenti promissorii, 304 seqq. — Num valeat promissorium de re mala vel minus perfecta, 305. — Obligatio juramenti adnexi promissioni vel proposito, 306. — Quomodo cesset obligatio juramenti promissorii, 307. — Quatenus liceat juramentum quod rei pravae approbationem continere videatur, 538. — Num liceat juramento firmare restrictionem mentalem, 417. — Ad quid obliget juramentum additum contractui valido, invalido vel qui sine peccato servari nequeat, 599; — contractui e jure positivo rescindibili, 600. — Ad quid obliget juramentum metu extortum, *ib.* — juramentum coram tribunali emissum dicendi integram veritatem, II. 18 seqq. — juramentum inseriendi certae Missioni, 458.

Juratus. Quis sit et quas obligationes habeat, II. 9. — Quid si ineptus sit vel si scientia ejus privata a publica discrepet, *ib.*

Jurisdictio. Quid sit et quomodo dividatur, II. 524. — Ejus necessitas in ministro poenitentiae, *ib.* — Quomodo jurisdictio in eo incipiat vel cesset, 527. — Num liceat absolvere cum jurisdictione dubia vel probabili, 550. — Num valeat absolutio data cum jurisdictione mere existimata, 551. — Num in articulo mortis jurisdictionem habeat sacerdos quilibet, etiam haereticus vel excommunicatus, etiam non approbatus praesente approbato, 552. — Jurisdictio pro navigantibus in Oceano, 555; — pro militibus, *ib.* — Num jurisdictione priventur excommunicati, 584. — Censura contra impediendes exercitium jurisdictionis ecclesiasticae, 589; — contra usurpantes vel sequestrantes jurisdictionem ad personas ecclesiasticas, ratione suarum ecclesiarum vel beneficiorum, pertinentem, 591.

Jus. Quid sit; jus in re. jus ad rem, I. 461. — Discrimen in compensatione juris certi et juris incerti, 550.

Justitia. Quid sit, I. 461. — Justitia generalis, legalis, distributiva, commutativa, vindicativa, socialis, 462. — Justitiae partes potentiales, 246.

L

Laborare. Officium laborandi quatenus oriatur e necessitate vitae alendae et otii vitandi vel e caritate erga proximum, I. 565.

Lampas. Quatenus ante s. Eucharistiam lucere debeat, II. 184.

Legatarius. Quatenus solvere debeat defuncti debita, I. 669. — Varias legatariorum species, 671. — Eorum jura, 680.

Legislator. Quis sit in genere, I. 86. — Speciatim in Ecclesia, 87 seqq. — in societate civili, 89.

Legitima. Quae pars legitima heredibus reservetur, I. 676. — Num peccent qui eam laedant, 677; — speciatim donationibus ad causas pias, *ib.*

Legitimi. Qui filii sint legitimi, II. 654.

Lenitatis defectus. Quatenus inducat irregularitatem, II. 657.

Lex. Quid sit, I. 82. — Ejus condiciones, 85. — Quomodo differat a statuto, *ib.* — a praecepto, 84. — Lex divina, humana, positiva, negativa; obligans, permittens, irritans, 85. — Num cives teneantur servare leges a gubernio illegitimo latas, 89. — Legis objectum, 90. — A quo

momento exsequendae sint leges ecclesiasticae, 105. — Quatenus requiratur acceptatio legis, 104 seqq.

Legis obligatio. Obligatio legis moralis et mere poenalis, legis positivae et negativae, I. 106. — Requisite ut lex sub gravi obliget, *ib.* — Quomodo constet ea verificari, 107. — Quis contemptus legis semper grave peccatum sit, 108. — Quatenam a legis positivae obligatione excusent, 114. — Num liceat se subtrahere influxui legis particularis, 115; — vel ponere impedimentum legi exsequendae, 116.

Legis executio. Executio legis positivae vel negativae, realis et personalis, I. 109. — Num requiratur intentio satisfaciendi vel status gratiae, 109 seqq. — Num possint plures leges uno actu impleri, 110.

Legis interpretatio. Authentica, doctrinalis, usualis; comprehensiva, extensiva; stricta, lata, I. 111. — Interpretationis doctrinalis regulae, 112.

Legis cessatio. Per abrogationem vel derogationem, I. 125. — Per desuetudinem, 126. — Per cessationem finis adaequati, 127.

Lex naturalis. Quid sit, I. 129. — Quomodo differat a lege aeterna et a jure gentium, *ib.* — Absoluta, hypothetica; primaria, secundaria; affirmativa, negativa, permissiva, irritans, *ib.* — Quatenus legis naturalis praecepta possint ignorari, 150; — vel mutari, 151.

Lex positiva divina. Quid sit, I. 152. — Leges ortae e revelatione primitiva, Mosaica, Christiana, 152 seqq.

Lex poenalis. Quatenus lex mere poenalis detur in jure ecclesiastico, I. 140; — in jure civili, 141.

Lex irritans. Potestas ferendi leges irritantes in utraque societate, I. 142. — Directe lata in personam vel in actum; irritans actum per seipsam vel per judicis sententiam; intuitu boni communis vel in poenam delicti; mere irritans vel simul prohibens, 145. — Quatenus irritationem tollat ignorantia prohibitionis vel poenae, 144.

Lex civilis. Quae sit hodie attendenda in materia justitiae, I. 464. — Quando in conscientia ante judicis sententiam obliget, *ib.* — Censura in edentes leges contra libertatem aut jura Ecclesiae, II. 590.

Liberalismus. Quid sit, I. 205. — Ejus malitia, *ib.*

Liberalitas. Quid sit, I. 248. — Quae ei adversentur, *ib.*